

Hymn.

3.
I

e-su, nostra red-éempti- o, * amor et de-si-dé-ri-

um, De-us cre- á-tor ómni- um, homo in fi-ne témpo-

rum.

Quæ te vi-cit cleménti- a, ut ferres nostra crími-na, crudé-

lem mortem pá-ti- ens, ut nos a morte tól-le-res?

Inférni claustra pé-netrans, tu-os captí-vos réd-imens, vic-

tor tri- úmpho nó-bi- li, ad dextram Patris ré-si-dens.

Ipsa te co-gat pí- e-tas, ut ma-la nostra súper-es parcéndo,

et vo-ti cómpo- tes nos tu-o vultu sá-ti- es.

*Inclinatio non fit***Tu** esto nostrum gáudi- um, qui es fu-tú-rus práemi- um: sit

nostra in te gló-ri- a, per cuncta semper sáe-cu-la. A-men.